

Euphoria

Idag firar många av oss att Loreen vann Melodifestivalen och skall representera Sverige i Azerbajdzjan. Sången handlar väl främst om styrkan i den första förälskelsen, men det är inte svårt att sjunga med i förhoppningen att vi alla skall kunna lyfta varandra till evigheters helighet. Sceniskt var det mycket vackert. En iscensättning med nattens mörka värme och mystik, med mörka kläder, Loreens mörka hår och en mörk dansare.

Vem tänker nu på att Sverige, landet som en gång i tiden till största del beboddes av blåögda, blonda vikingar, som idag har Sverigedemokrater i Riksdagen, skall representeras av en artist född av Marockanska föräldrar, och en amerikansk dansare? Om man nu händelsevis skulle bry sig, är det då inte för att det är så här vi vill att Sverige och vårt samhälle skall vara? Oaktat din genupsättning, oaktat ditt ursprung, oaktat din hudfärg, din hårfärg, din religion eller din musiksmak, så vill vi att du, Loreen och din dansare, skall segra för oss, för att din musik hjälper oss att lyfta oss själva denna soliga söndag, och gör oss eviga. Det är din förmåga, det är din prestation som räknas. Vi vill att alla skall gå upp, upp, upp, beroende på den man är, på det man gör!

Vem kan tänka någon form av rasistisk, invandrarfientlig tanke denna euforiska söndag? När vi alla skall stiga upp, upp, upp till den helighet som människan är förmögen?

Jag kan tänka tankar om rasism. Det är t o m så att jag inte har något som helst problem att tänka dessa tankar. Dessa tankar mal i mitt huvud. Om och om igen.

Sedan i fredags kl 15.26 mal sådana tankar i mitt huvud. Det var då jag fick veta att Linnéuniversitetet genomför en undersökning där jag står misstänkt för att trakassera en kollega med grund i etnicitet. Kl 15.26 i fredags fick jag veta att min arbetsgivare har funnit saklig grund för att genomföra en undersökning där jag står misstänkt för rasism.

Jag anser att jag blott har jag anmält en kollega för oriktiga uppgifter i en reseräkning där hen (för att anonymisera även könet på kollegan) gjorde anspråk på pengar som saknade grund i ett beslut. Min anmälan om ekonomiska oegentligheter har nu endast lett till att JAG undersöks för misstanke att agera på grundval av rasism. Medan jag har hävdat att man skall tala sanning och inte ta vad man inte får ta, så granskar Linnéuniversitetet MIG utifrån att mitt agerande kan misstänkas för att vara baserat på rasism. Hen granskas inte, varken för den oerhörda anklagelsen att jag skulle agera utifrån rasism, eller utifrån misstanke om ekonomiska oegentligheter.

Även om ordet kränkt snart är utslitet, trots sin oerhörda styrka, kan jag endast beskriva min upplevelse som en omfattande kränkning. Att misstänka att mitt agerande har grund i någon mörk rasism, och inte i att man har att ta vad som ankommer en och att man talar sanning, är oerhört förödmjukande och utgör en omfattande kränkning av mig, av det som jag är och vill vara, och det som jag verkar för.

Till dig, student eller doktorand, som händelsevis råkar läsa detta och har mig som din lärare, ber jag dig rannsaka dig och erfara om du har förtroende för mig som akademisk lärare, mot bakgrund av misstanken att jag agerar på rasistisk grund. Om du likt Linnéuniversitetet anser dig ha grundad anledning misstänka att jag agerar gentemot dig med grund i rasism, då skall du omedelbart ta kontakt med universitet så att du må få en handledare som visar dig respekt för den du är och för det du gör.

Jag kan endast säga, med lördagens euforiska upplevelse som bakgrund, att jag ser mig själv som dansaren som kommer upp bakom Loreen i slutet av sången och hjälper henne upp, upp, upp. Min uppgift är att förmå varje student att nå högre än vad studenten själv tror sig vara förmögen till. Och det beroende på att studenten är människa. Inget annat.

Öllsjö den 11 mars 2012

Sven-Olof Yrjö Collin